

Numele meu este Tracy Beaker.

Am 10 **ani și** 2 **luni.**

Ziua mea de naștere este pe 8 mai.

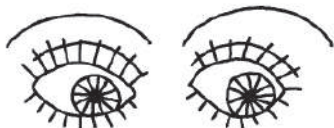
Nu-i deloc cinstit, pentru că ziua nătăfletului de Peter Ingham e în aceeași dată și am avut un singur tort pe care a trebuit să-l împărțim. Iar când l-am tăiat am ținut împreună cuțitul. Adică am avut dreptul la câte o jumătate de dorință fiecare. Oricum, dorințele sunt pentru țânci. Nu se îndeplinesc.

M-am născut la un spital oarecare, pe undeva. Am fost un bebeluș drăguț, dar pun pariu că eram foarte gălăgioasă.

Am cm înălțime. Nu știu. Am încercat să mă măsoar cu o ruletă, dar se tot îndoiaie și nu reușesc s-o întind cât trebuie. Nu vreau să-i rog pe ceilalți copii să mă ajute. E cartea mea personală.

Cântăresc kg. Nici asta nu știu. Jenny are un cântar în baie, dar măsoară în livre¹. Iar eu nu cântăresc cine știe ce. Sunt o prichinduță.

Am ochii negri și pot să arunc priviri răutăcioase ca de vrăjitoare. Mi-ar plăcea la nebunie să fiu vrăjitoare. Aș născoci niște vrăji incredibil de malefice, apoi aș flutura din baghetă și, HOCUS-POCUS, Louise ar rămâne fără bucele ei aurii, HOCUS-POCUS, vocea caraghioasă și pițigăiată a lui Peter Ingham ar deveni și mai subțire și mai caraghioasă, pe urmă i-ar crește mustați și o coadă lungă și, HOCUS-POCUS... nu mi-a mai rămas loc pe pagina asta, dar mai am o grămadă de idei cu HOCUS-POCUS.

¹ 1 livră = 0, 373 kg.

Am părul blond, foarte lung și cârlionțat.
Da' de unde! E castaniu închis și rebel și stă în toate direcțiile.

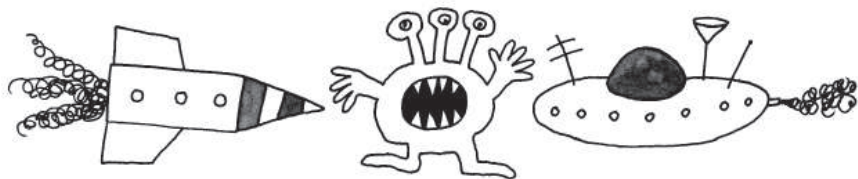
Am pielea plină de pete când mănânc multe dulciuri.

Lipește aici o poză cu tine

De fapt nu sunt sașie. Doar încercam să fac o față amuzantă.

Am început cartea asta în data de Nu știu. Cui îi pasă ce dată era? La școală trebuie să punem mereu data. M-am săturat de chestia asta și odată am pus pe lista de prezență anul 2091 și am scris despre tot felul de rachete, nave spațiale și monștri care coboară de pe Marte ca să ne mănânce, ca și cum ne-am fi teleportat cu toții peste o sută de ani în viitor. Domnișoara Brown s-a enervat la culme.

Mai multe lucruri despre mine

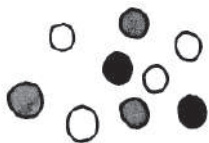
Lucruri care îmi plac

Numărul meu norocos este 7. Dar cum se face că n-am fost luată în grijă de o familie grozavă și bogată când aveam șapte ani?

Culoarea mea preferată este roșu sângelui, așa că aveți grijă, ha-ha.

Prietena mea cea mai bună este Păi,
am avut o grămadă, dar Louise s-a împrietenit cu
Justine și pentru moment nu mai am pe nimeni.

Îmi place să mănânc de toate. Cel mai
mult îmi place tortul aniversar. Și orice alt fel de
tort. Și bomboanele Smarties, batoanele Mars, cuti-
ile mari de popcorn, jeleurile în formă de păianjeni,
înghețata Cornetto, Big Macurile cu cartofi prăjiți și
milkshake-urile de căpșuni.

Numele meu preferat este Camilla. La
celălalt orfelinat era o fetiță simpatică pe care o che-
ma Camilla. Era un copilaș tare dulce cu un păr mi-
nunat pe care încercam mereu să i-l împletesc în zeci
de codițe și sigur o mai durea uneori, dar n-a plâns
niciodată. Micuța Camilla mă plăcea foarte tare. A
fost luată în grijă cât ai clipi. I-am implorat pe părin-
ții ei adoptivi s-o mai aducă în vizită, dar n-au mai
venit niciodată.

Îmi place să beau bere la halbă. Glumesc.
Am gustat o dată dintr-o bere, dar nu mi-a plăcut.

Îmi place să mă joc cu fardurile. Eu și cu Louise am împrumutat odată câteva farduri de la Adele, care are o grămadă. Louise a fost cam plictisitoare și a încercat doar să se facă frumoasă. Eu însă m-am transformat într-un vampir înspăimântător, cu umbre întunecate sub ochi și sânge curgându-mi pe bărbie. I-am băgat în sperieți pe cei mici.

Animalul meu preferat este Ei bine, la orfelinat avem un iepure pe care îl cheamă Salată, dar e cam ca o plantă, după cum spune și numele. Nu se ridică în două picioare și nici nu te linge prietenește pe față ca un câine. Cred că mi-ar plăcea un rottweiler, atunci ar fi **VAI ȘI AMAR** de toți dușmanii mei.

La televizor îmi place să urmăresc
filme de groază.

Cel mai mult îmi place să stau cu mama.

Lucruri care nu-mi plac

numele Justine. Louise. Peter. Și
mai sunt grămezi de nume pe care nu le suport.

să mănânc tocăniță. În special când
are ditamai cocloașele de grăsime prin ea. Am avut
o asistentă maternală respingătoare căreia îi spu-
neam tanti Peggy și care gătea foarte prost. Obișnuia
să facă o tocăniță cleioasă ca metalul topit, iar noi
trebuia să mâncăm tot, până la ultima îmbucătură.
Bleah!

Ce urăsc cel mai tare pe Justine.
Pe Monstrul-Gorilă. Și că nu o văd pe mama.

